

N:o 2052 A. N.
1898

H. Appelgren 31/4 1898.
Mapp: FM 1895.

Hangöudd

Ny Hangö by, vidpass 2 km. ifrån lika benämnda stad, finnes vid Hangöudds norra strand, en mot söder inskjutande vik, benämnd Kappelhamn, vid hvilken, såsom folksägen förmäler, i fordnä dagar funnits ett kapell och en begravningsplats. Efter att på genomresa i Hangö ^{den 1895} af ortens kyrkoherde Fr. Naukler och stationsinspektör H. Appelgren ha fått upplysning härom besökte undertecknad stället i sällskap med den sistnämnde. På västra sidan af viken finnes en liten bergskulle, kallad Kappelbacken, af hvilken ses tvänne quadratförmiga, af låga jordvallar omgifna, och ungef. 1 met. djupa gropar, af hvilka den tydligare utpekades såsom kapellsruinen. Denna folkets uppfattning innebär dock tvifvelutan ett misstag, hvilket inses redan af det omslutna rummets ringa vidd, 2,50 met. i quadrat, samt där af att dörröppningen i den ena är på den östra väggen, som för altarets skull bördt vara hel, och i den andra fyrkanten på den södra väggen. Begge dörröppningarne voro vända mot backslutningen. Groparne äro tätt invid hvarandra, så att den ena gropens östra jordvall till halva längden sammanfaller med den andra gropens västra vall. Ingen ordentlig grundval af sten har blifvit lagd, utan förmärktes, åtminstone i den östra fyrkantens vall, som undersöktes, endast några väldiga, mähanda jordfasta stenar, på olika afstånd från hvar-

andra. Vallens tjocklek var 1 meter. Dessa gropar ha tydligen varit delvis i jorden gräfdade människoboningar eller s. k. backstugor. Jordvallen har utgjort underlaget för taket, eller på sin höjd för ett taket uppbärande lågt bjälklag.

Nu omtalade bostadslemningar, lägo ungef. 100 steg från stranden samt 50 steg norr om fiskaren Nyströms stuga. På nästan samma afstånd sydväst om denna finnes den s. k. kyrkogården, en fyrkantig inhägnad af 27 meters utsträckning på ena sidan och 29 meters på den andra. Här synes på den jämna och något sluttande marken i tiden varit en stenmur, som numera är så låg, att den öfver jordytan höjer sig endast 20 à 30 cent; stenarne äro af hufvuds storlek. Östra hörnet är fullkomligt förstördt genom ett potatiland som der blifvit upptaget, och äfven på andra ställen är muren ej mera skönjbar. På midten af delas platsen nu af en gärdsgård. — Marken innanför inhägnaden bestod af hårdt sammanpackadt grus och småsten, som nästan omöjliggjorde gräfvning och alldeles icke kunde bearbetas utan jernstör, hvarför jag anser att här inga lik kunnat begravas under jordytan. Några mena också att kapellet ställt här, hvilket icke synes omöjligt,, ifall man tänker sig detsamma innanför stengärdet.

